

*AARTJE LANGSTAARTJE EN RUIMTEMUIS*



Aartje Langstaartje en ruimtemuis.  
Geschreven en geïllustreerd door  
PetraLouise Muris.  
Kinderboek vanaf 8 jaar  
© File Reg International B.V. Hilversum.  
Licentie J. P. A Vroegop Delft.

Bladzijde	hoofdstuk
3	1 Een gekleurde lucht.
6	2 Ruimtemuis.
12	3 Het grijze wezen.
15	4 Wie gaat er mee?
18	5 In het ruimteschip.
22	6 Vaarwel muizenpresident!



## HOOFDSTUK 1 EEN GEKLEURDE LUCHT.

Aartje Langstaartje, het kleine muisje, woont tijdelijk in de dierenwinkel. Hij woont daar in een muizenkooitje. Dat kooitje staat altijd open.

Aartje mag erin en eruit wanneer hij maar wil.

Hij weet dat hij om 5 uur 's middags thuis moet zijn, dan sluit de winkel. De kleine muis kan geen klok kijken. Hij vraagt het meestal aan Euras de grote zwarte hond. Euras is er al een poosje niet.

Hij is ziek. De enige van zijn vrienden die klok kan kijken is Kwibus mus. Hij weet precies wanneer het avond wordt.

Kwibus zit in een boom op de speelplaats van een basisschool. Hij zit daar vaak omdat het een fruitboom is.

Aartje wandelt naar de speelplaats, hij ziet Kwibus. Kwibus eet van de appeltjes die in de boom groeien.

'Hallo Kwibus, weet jij misschien hoe laat het is?'

'Nee,' zegt Kwibus: 'de zon is al een tijd achter de grijze wolken. Zonder zon weet ik niet hoe laat het is. Trouwens, jij kunt toch zelf zien wanneer het donker wordt?'

'Ik dacht dat jij klok kon kijken,' zucht Aartje.

'Nee, ik kijk naar de zon die verschuift aldoor een klein stukje. Ik weet dan of het ochtend, middag of avond is.' Kwibus hipt op een tak en tjipt: 'kijk daar, ik zie een regenboog.'

Aartje tuurt in de lucht hij ontdekt geen regenboog.

'Bedoel jij soms die gekleurde lucht? Dat' is geen regenboog, Kwibus!'

'Wat is dat dan, ik zie een heleboel mooie kleuren,' tjipt Kwibus opgewonden.

'Het is vuurwerk,' legt Aartje uit.

'Beslist niet, midden op de dag? Het is een regenboog!' Kwibus vliegt boos weg.



Aartje kijkt omhoog. Hij kijkt naar de mooie gekleurde lucht.

Hij hoort geknetter en het lijkt of hij onweer hoort. Hij draait zich om, hij wil snel naar huis voordat hij nat wordt. Gelukkig is de winkel nog open. Hij rent snel de winkel in.

Miauw de poes zit binnen op een zak vogelzand, zij kijkt verbaasd naar de muis.

'Wat heb jij een haast?' merkt zij op.

'Het gaat onweren en bij onweer horen plensbuien,' zegt Aartje. Miauw springt van de zak en slentert naar buiten. 'Ik hoor niks, ik zie ook geen flitsen. Het is juist lekker weer Aart, kom ook nog even buiten.'

Zij springt op de vensterbank en likt haar vacht schoon. Aartje loopt ook naar buiten. 'Wat gek, ik hoorde toch onweer.' Hij kijkt omhoog en vindt toch dat de lucht er dreigend uitziet.

De kleuren zijn verdwenen, er hangen grote grauwe wolken.

'Zullen wij een stukje wandelen,' vraagt Aartje aan Miauw. 'Oke,' zegt Miauw, zij springt van de vensterbank. Samen wandelen zij om het winkelcentrum. Af en toe verstoppen zij zich angstig voor mensen die haastig voorbij lopen. Als zij weer voor de dierenwinkel staan, blijkt die afgesloten. 'We kunnen niet meer naar binnen,' jammert Aartje. Miauw springt weer op de vensterbank en miauwt zielig: 'we moeten vanacht buiten slapen, denk ik.'



Aartje trippelt tegen de muur op en gaat bij Miauw op de vensterbank liggen. Na een half uur begint het te regenen. De poes en de muis worden nat gespetterd door grote regendruppels. 'Ik ga naar huis hoor,

Aartje,' zegt Miauw. Zij springt van de vensterbank. 'Maar... jij woont toch in de dierenwinkel?' piept Aartje verbaasd. Miauw zegt: 'niet altijd, ik ga vaak met het vrouwtje mee naar huis. Het is daar warm en gezellig, Euras is er nu ook, hij heeft pijn in zijn oren.'

'Mag ik mee?' vraagt Aartje.

'Best.' Miauw rent weg, hij heeft er geen benul van dat Aartje niet zo hard kan lopen. Al gauw is de kleine muis, Miauw kwijt. Hij rent teleurgesteld naar de vensterbank van de dierenwinkel.

Hij heeft het koud omdat hij natgeregend is.

Op de vensterbank likt hij zijn muizenpelsje. Het is opgehouden te regenen.

## HOOFDSTUK 2 RUIMTEMUIS.

Na een tijdje denkt hij er over na om ergens een warm plekje te zoeken voor de nacht. Misschien mag hij bij Kwibus overnachten. Het is nu rustig in het winkelcentrum. Aartje holt tussen lage gebouwen naar de speelplaats.



Hij moet goed opletten want hier lopen overal katten en zij zijn niet zo lief als Miauw. Opeens hoort hij een zoemend geluid. Uit de lucht komt een kleurrijk ding vallen. Het kleine muisje schrikt ervan en verschuilt zich vliegensvlug onder een heg. Hij kijkt rondom wat het geweest kon zijn. Hij ziet niets engs. Voorzichtig komt hij onder de heg vandaan. Dan tikt opeens iemand op zijn rug. Aartje kijkt geschrokken achter zich.

Hij kan zijn oogjes niet geloven, achter hem staat een aangeklede muis met een motorhelm op. Hij ziet er mal uit en spreekt een andere taal.

'Breudel streudel kneudel beu?'

'Wat zegt u?' vraagt Aartje.

'Kneudel beu!' De vreemde muis wijst naar Aartje.

Aartje denkt dat het een buitenlandse muis is en

zegt: 'ik heet Aartje Langstaartje, hoe heet u?'

'Sneu deu beu?'

Het kleine muisje weet niet wat hij met de

buitenlandse muis aan moet. Hij begrijpt hem niet.

Hij haalt zijn schouders op en vervolgd zijn weg

naar de speelplaats.

Kwibus vliegt net de boom uit. 'Hoi Kwibus, mag ik vannacht in jouw nestje slapen? Ik heb geen warm slaapplekje.'

De mus strijkt voor Aartje neer: 'wie is dat? Wie is

die rare motormuis die achter jou aanloopt?'

Aartje kijkt achterom. 'O nee, hij is mee gelopen, het

is een vreemde muis uit een ander land. Ik kan hem

niet verstaan. Ik weet niet wat hij wil.'

'Laat mij maar,' zegt Kwibus en hipt naar de

vreemde motormuis. 'Ik heet Kwibus, hoe heet u?'

'Sneu deu beu!'

'Sneu de beu? Laat mij even denken, is dat soms

Noors? Snakker du Norsk?' vraagt Kwibus.

Aartje kijkt verbaasd naar Kwibus, hij wist niet dat

de mus vreemde talen sprak.

Kwibus probeert de vreemde muis te begrijpen.

Het lijkt net of zij elkaar verstaan. Opeens vliegt

Kwibus op en roept: 'ik weet niet waar hij vandaan

komt hoor! Ik heb geprobeerd te begrijpen wat hij

wil. Nou, ik kan je wel zeggen dat ik hem niet versta,

Aartje!'

De kleine muis blijft staan, hij wijst naar de vreemde muis: 'wat wil hij dan?' De mus prakkiseert: 'ik weet al wat, laten wij hem eten geven. Ik kom binnen drie minuten terug.' Hij vliegt weg. De beide muizen kijken elkaar zwijgzaam aan.

Gelukkig komt de mus weer snel terug en legt een patatje voor de vreemde motormuis neer. Dan vliegt hij in de boom en komt even later een stukje appel neerleggen.

Aartje wijst naar zijn mond: 'eten.' Hij neemt een klein hapje en stopt de rest in de mond van de vreemde motormuis.

'Njeumie, njeumie,' zegt de vreemde muis.

'Hij bedoelt njammie, njammie, hij vindt het lekker Kwibus!' Nu eet de vreemde muis van de appel.

'Njeumie, njeumie,' lacht hij. Hij wijst in de lucht.

Kwibus en Aartje kijken omhoog.

'Eup Steurenreus.'

Eindelijk begrijpt Aartje hem. 'Hij zegt op sterrenreis!

Kijk, ik zie een soort vliegtuig. Het hangt in de lucht.

Kwibus zegt verbaasd: 'komt die muis soms uit Amerika? Ik zie Sana op zijn pak staan.'

'Nee Kwibus, in Amerika staat er NASA op een ruimteschip, ik heb dat bij lampenkees in de krant gezien.' Dan drukt de motormuis een knopje in van zijn motorpak. Meteen rolt er een touw uit het ruimteschip, er hangt een gondel aan. 'Heungbeuk, meu geun!' commandeert de vreemde muis.

'Wat zegt hij,' vraagt Kwibus: 'hangbuik mij geen?'

'Nee joh, hangbak, mee gaan,' verbetert Aartje.

Omdat zij allebei het vliegtuig van binnen willen zien, stappen zij in de hangbak. Nog geen twee tellen later zijn zij binnen in het vliegtuig.

Het is erg groot, er lopen overal vreemde muizen.



## HOOFDSTUK 2 DE MUIZENPLANEET.

'Weulkeum in euns reumtescheup!' roepen zij.  
'Is dit dan geen vliegtuig?' vraagt Aartje verbaasd.  
'Neu deut eus eun reumtescheup.'  
'Ik wilde dat hij onze taal sprak, dan kon ik hem  
beter verstaan,' zucht Kwibus. Weer drukt de  
vreemde muis op een knop. 'Welkom in ons  
ruimteschip,' zegt hij. Hij wijst uit een raam, de  
aarde lijkt op een klein blauw rond snoepje.  
Aartje gilt geschrokken: 'och nee Kwibus, we  
vliegen tussen de sterren. Als wij nu gauw  
uitstappen zijn we snel weer beneden. Ik klim snel  
op jouw rug.'  
Kwibus die hoog vliegen gewend is, kijkt vol ontzag  
naar buiten. 'Zo hoog heb ik nog nooit gevlogen en  
helemaal niet 's nachts als er sterren zijn.'  
Uit gewoonte wil hij gaan slapen, hij knijpt zijn  
oogjes dicht.  
'Niet slapen Kwibus, ik wil naar het winkelcentrum  
terug!' De mus doet één oog open. 'Wij zijn te hoog  
Aartje, hier weet ik echt de weg niet.'

De twee worden meegenomen naar een zaal waar  
zij eten en drinken krijgen. De vreemde muis komt  
binnen, hij zegt: 'en, hoe vinden jullie onze hapjes?'  
'Mm wel lekker,' zucht Aartje. Hij is blij dat hij nu  
iedereen kan verstaan. 'Mag ik wat vragen?  
Wanneer brengt u ons weer naar huis terug?'  
De vreemde muis schudt zijn hoofd: 'nog niet, eerst  
moet u ons helpen. Wij hebben u zien lopen met het  
grijze wezen. Hoe komt het dat u met hen kunt  
praten?' 'Och,' zegt Aartje: 'die grijze poes is mijn  
vriendin, ik kan haar verstaan.'

Aartje vertelt verder: 'ik kan ook mensen verstaan, ik spreek hun taal, ik ben schijnbaar de enigste muis die dat kan.'

'Mensen? Daar hebben wij nooit van gehoord. Zijn dat ook een soort grijze wezens, en lopen die los?' Aartje lacht en Kwibus lacht mee.

'Mensen zijn de baas, muizen niet.'

'Dat is erg,' schrikt de ruimtemuis: 'dus jullie zijn de baas niet op jullie planeet?'

'O, dat is helemaal niet erg. De mensen die ik ken zijn heel aardig, trouwens Euras ook,' vertelt Aartje.

'Wie is Euras?' De ruimtemuis kijkt bedenkelijk.

'Euras is een hele grote zwarte hond. Hij bewaakt de dierenwinkel. Hij is nu ziek.'

'Wat is een dierenwinkel?' vraagt de ruimtemuis.

'Daar verkopen ze voer voor dieren en kooien voor vogels en tamme muizen en...'

Aartje kan niet verder vertellen want de ruimtemuis valt hem in de rede.

'Tamme muizen?'

'Ik ben een wilde muis. Dat betekent dat ik zelf mijn eten moet zoeken. Een tamme muis moet in een kooitje wonen. Hij krijgt zijn eten van de mensen.'

'Dat vind ik heel erg. Muizen horen niet in kooien,' reageert de ruimtemuis geschrokken.

'Maar..., zij zijn tam, zij worden door mensen verzorgd. Dat zijn ze zo gewend!'

Aartje begrijpt niet waarom de ruimtemuis zo geschrokken reageert.

Dan neemt de ruimtemuis hem mee naar een soort televisiescherm. 'Kijk,' zegt hij en wijst naar de beelden: 'wij zijn de baas op onze planeet.'

Aartje ziet een gewone wereld, maar er is één verschil. In plaats van mensen lopen overal muizen die al het werk doen.

'Ik ben heel erg trots op mijn wereld,' zegt de ruimtemuis: 'wij kunnen meestal alles alleen oplossen, wij hebben weinig hulp nodig. Maar er is onlangs iets fout gegaan, u kunt ons helpen.'

Aartje en Kwibus krijgen een rondrit door het grote ruimteschip. In een vliegend karretje zoeven zij overal langs en krijgen zij te horen waarvoor alles dient en hoe alles werkt. Zij kijken hun ogen uit.

'Wij zijn bijna bij onze muizenplaneet. Jullie worden voorgesteld aan onze president. Hij zal jullie uitleggen waarvoor jullie hier zijn,' zegt de ruimtemuis.

Na een uur landt het ruimteschip zacht op de Muizenplaneet. Buiten ziet alles er heel gewoon uit. Alleen de gebouwen zijn een stuk lager. De lucht is blauw en de bladeren aan de bomen zijn groen. Om hen heen lopen in uniform geklede muizen. Het zijn muizen die bij SANA werken. Het zijn ruimtevaartmuizen. Aartje kijkt zijn ogen uit. Deze muizen zijn een stuk knapper dan de muizen op de aarde. Zij weten en kunnen van alles.

Aartje en Kwibus worden aan een muis met een hoge hoed voorgesteld.

'Welkom,' zegt hij: 'ik ben de president van Hakkeldikidak, de grootste muizenplaneet in het universum.'

'Dag meneer de president. Ik vind het een eer om kennis met u te maken. Ik heet Aartje Langstaartje en deze muis heet Kwibus. Wat is eigenlijk een universum?' vraagt Aartje.

'Heelal, in de ruimte weet u wel, meneer Aartje.'

### HOOFDSTUK 3 HET GRIJZE WEZEN.

De president neemt de kleine muis en de mus mee naar een grote dierentuin. Overal ziet Aartje vreemde wezens opgesloten in kooien. In het midden van de dierentuin ziet hij een enorme kooi. In de kooi zit een grote grijze kat.

‘Ik heb begrepen dat u met dit wezen kunt praten, daarvoor bent u hier. Dit wezen,’ zegt de president: ‘hebben wij twee maanden geleden meegenomen, wij sparen dieren van andere planeten. Dit wezen was toen kleiner. Wij wisten toen nog niet hoe gevaarlijk het was. Wij dachten dat het een vriendelijk pluizig dier was. Echter, de werkelijkheid is anders. Het dier bijt en krabbelt, het is gemeen en probeert ons op te peuzelen, u moet vragen wat hij zoal lust.’

Aartje begint te lachen: ‘dat is niet zo verwonderlijk. Katten jagen op muizen! Het zijn roofdieren, zij lusten vlees, zelfs muizenvlees.’

De president kijkt Aartje onderzoekend aan: ‘katten?’

‘Ja,’ zegt Aartje: ‘zo heten die wezens. Het zijn katten en poezen.’

‘Dus dit is een katten? Of is dit een poezen?’

‘Nee meneer de president, dit is een mannetje. Dit is één kat. Een vrouwtje wordt een poes genoemd. Een kat lust muizen.’

‘Hoe komt het dan dat u niet bent opgegeten door zo’n zelfde kat?’ vraagt de president.

‘Dat komt omdat mijn vriendin poes Miauw geen muizen lust. Zij lust alleen kattenvoer uit blik en verse vis.’ Aartje vertelt over het winkelcentrum en de aardige mensen. De president kijkt nog steeds verbaasd. Hij begrijpt niet wat kattenvoer uit blik is.

Hij begrijpt ook niet dat tamme muizen in kooien worden gehouden. De wereld van Aartje lijkt niet op de wereld van de president van Hakkeldikidak. En wat zijn mensen?' De president wil nu van de kat af en beveelt zijn muizen om een mens te gaan halen. Aartje kijkt ontsteld naar de president. 'Nee, nee,' roept hij: 'mensen jagen ook op muizen, zij zijn ook gevaarlijk!' Hij draait zich om en schreeuwt: 'Kwibus, doe snelde kooideur open dan kan die kat ons helpen!' De mus weet niet hoe hij de kooi open moet doen. Hij doet net alsof. De president roept angstig: 'snel bewakingsmuizen, sluit die muis en die mus snel op bij dat wezen!'

Aartje is niet sterk genoeg en al gauw zit hij en Kwibus in dezelfde kooi als de hongerige kat. De muis en de mus zijn allebei doodsbang, zij kruipen in een hoekje. De kat blijft niet stilzitten. Voor zich ziet hij twee lekkere hapjes. Aartje doet net of hij niet bang is. 'Foei,' spreekt hij de grijze kat vermanend toe: 'als jij honger hebt, zijn twee hapjes niet genoeg. Wat denk je ervan als jij binnenkort heel veel lekker eten krijgt? Je moet ons dan wel helpen!' De kat kijkt vreemd op dat Aartje zijn kattentaal spreekt. 'Wie ben jij en hoe komt het dat jij mijn taal spreekt?' vraagt de kat. Aartje vertelt over zijn wereld en over de dierenwinkel vol lekker kattenvoer. Hij vertelt over Miauw, zijn vriendin en over Euras de grote rottweilerhond. Dan zegt de kat: 'als jij mij dat kattenvoer en de vis laat proeven en mij laat zien hoe Miauw eruit ziet, zal ik je helpen. Ik wil ook naar mijn Kattenplaneet terug, heb jij al een plan bedacht?'

'Ja, natuurlijk, wij gaan met hetzelfde ruimteschip terug naar mijn wereld. Wij verstoppen ons gewoon in het ruimteschip.'

De kat jammert: 'ik kan mij niet verstoppen, ik ben veel te groot. Nee muis, ik zit voor eeuwig in deze kooi, ver weg van mijn planeet.'

'Niks daarvan zegt Aartje streng: 'jij gaat nu de kooi openmaken. Ik zeg hoe je dat moet doen!'



Aartje legt hem uit hoe de kooi open moet. Het lukt meteen, maar de kat durft er niet uit te gaan.

Hij kijkt heel zielig. Aartje zegt heel zacht: 'ik beloof je dat ik jou kom redden en je naar jouw eigen wereld terug breng. Ik ga terug om Euras en mijn andere vrienden te halen, let maar op!'

De kat fluistert: 'ga maar vlug voor zij ontdekken dat jij uit deze kooi bent ontsnapt. Ga snel naar het ruimteschip. Ik hoop je ooit terug te zien. Vaarwel muis, vaarwel mus.'

## HOOFDSTUK 4 WIE GAAT ER MEE?

Aartje sluit de deur en vlucht samen met Kwibus naar het ruimteschip. Kwibus is blij als zij in het ruimteschip zijn. Zij verstoppen zich snel. Zij giechelen omdat men op de Muizenplaneet zal denken dat zij opgegeten zijn.

Buiten het ruimteschip heeft iedereen het druk met het inladen van allerlei spullen. De president heeft opdracht gegeven om een mens te gaan halen. Hij verzamelt wezens van andere planeten. Hij heeft een heleboel vreemde wezens in zijn grote dierentuin en nu moet er ook een mens bij.

Aartje en Kwibus houden zich goed vast als het ruimteschip begint te trillen. Het is opgestegen en vliegt snel door het luchtruim. Zij kunnen niet door een raampje naar buiten kijken. Nu moeten zij wachten totdat zij op de Aarde zijn. Het ruimteschip vliegt pijlsnel zigzaggend door het heelal. Dan houdt het getril opeens op en wordt het doodstil in het ruimteschip. 'Volgens mij zijn wij weer op onze Aarde, laten wij snel naar buiten gaan,' zegt Aartje tegen Kwibus. Zij komen gelukkig niemand tegen.

'Wij zijn weer bij de basisschool, jij bent weer bij jouw appelboom Kwibus!' roept hij opgetogen. 'Ga jij echt die grijze kat redden Aartje, of was dat een smoesje?' vraagt Kwibus. 'Ik ga terug met Euras en Miauw misschien gaat er ook een mens mee. Misschien wil het baasje van Euras wel mee, hij is politieman.'

Kwibus lacht zuur: 'die muizen zijn gevaarlijk, dadelijk stoppen zij hem ook in een kooi. Weet je heel zeker dat je terug gaat? Ik wil niet mee hoor!' Kwibus vliegt snel weg.

Aartje holt naar het winkelcentrum, hij hoopt zijn vrienden daar te zien. Als hij Miauw en Euras niet in de dierenwinkel ziet, holt hij naar het groenperkje. 'Bokkie, Bokkie tor waar zit je?' Aartje tuurt tussen de bladeren. 'Hoi Aartje,' lacht Tak naaktslak: 'Bokkie is meegegaan met rare grijze muizen. Ik moest wel lachen, zij denken dat hij een mens is.' Aartje kijkt verbijsterd, hij schreeuwt: 'o nee, nu wordt hij opgesloten in een dierentuin!' Tak naaktslak lacht harder. Aartje zegt geschrokken: 'jij begrijpt het niet, Bokkie wordt ontvoerd naar een andere planeet.'

Aaf raaf zit tussen de takken en eet van de bessen die daar groeien. Zij hoort alles en krast: 'jij bent zeker gek geworden. Je weet hoe Bokkie is, hij slooft zich graag uit. Die gekke muizen denken dat hij een mens is, zij hebben hem van alles beloofd. Had hij maar niet moeten zeggen dat hij een mens is.'

'Aaf jij moet mij snel helpen, breng mij zo snel jij kunt naar het huis van Miauw 's bazinnetje.' Aaf raaf laat Aartje op haar rug klimmen en vliegt snel naar het huis van Roel en Karin. Zij tikt met haar snavel tegen het keukenraam. Euras begint te blaffen, hij is erg waaks. Zij schrikt als zijn grote zwarte kop voor het raam verschijnt. 'Woef, woef, woef,' blaft hij. Karin doet het raam open als zij Aartje op de grote zwarte vogel ontdekt. Aaf vliegt naar binnen en strijkt neer op het aanrecht. 'Wat is er aan de hand? vraagt Karin.



Aartje vertelt over het ruimteschip, Bokkie tor en de Muizenplaneet. Hij vraagt of zij meegaat om te kijken naar het ruimteschip. Hij vraagt haar ook vis en blikken kattenvoer mee te nemen. Karin gelooft niet dat er een ruimteschip is, maar pakt toch het één en ander in. Roel komt met zijn vriend de keuken in, zij hebben hun politiepak nog aan. Zij willen het ruimteschip ook zien. Zij lopen allemaal mee naar de speelplaats van de basisschool. Zij denken dat het een grapje is. Wat schrikken ze als zij een heus ruimteschip zien. 'Daar ga ik niet in,' zucht Karin: 'straks komen wij nooit meer op de Aarde terug en ik moet mijn winkel nog schoonmaken.'

Roel denkt daar anders over, hij is erg nieuwsgierig, zijn vriend ook. 'Gaan we?' vraagt Aartje. 'Allemaal?' vraagt Roel. Zij stappen allemaal in de hangbak en meteen schiet het ding omhoog.

Wat kijken zij raar op als zij in het ruimteschip worden omsingeld door ruimtemuizen. Roel is niet bang voor muizen, hij heeft vaak muizen beetgepakt in de dierenwinkel van Karin. Karin, Euras en Miauw zijn ook niet bang en de vriend van Roel ook niet. Het zijn een heleboel muizen en zij beklimmen iedereen tot in hun haren. 'Afgelopen,' schreeuwt Roel: 'wij sluiten ze op!' Euras en Miauw bijten om zich heen. Roel, Karin en hun vriend grijpen naar de muizen. Na een kwartier hebben zij alle muizen gevangen en hen in een aantal klaarstaande kooien gestopt. De grijze ruimtemuizen hebben dit nog nooit meegemaakt. Nu zitten zij allemaal gevangen. Zij zijn erg van de indringers geschrokken.

## HOOFDSTUK 5 IN HET RUIMTESCHIP.

Nu alle muizen opgesloten zijn maakt Roel zich bezorgd. Wie bestuurt het ruimteschip? Naar welke planeet moeten zij en waar is die? Hoe komen ze straks weer terug op de Aarde? Ze hebben geen keus, gezamenlijk gaan zij het ruimteschip verkennen.

Algauw ontdekken zij een gesloten deur. Wat zou daar achter zijn? Roel en zijn vriend rammen de deur uit zijn scharnieren. Zij zien een grote ruimte voor zich waarin allemaal computers staan. In het midden bevindt zich een groot paneel.

'Kijk,' zegt Karin: 'volgens mij kunnen wij dit ruimteschip besturen.'

Ze drukt op een ronde knop waarop meuzen pleuneut staat. Er is ook een blauwe ronde knop waarop Eurde staat. Zij ziet ook Meurs en Veuneus staan en allerlei andere gekleurde knoppen van andere planeten.

'Ha, ha voor alle klinkers, gebruiken die muizen de eu,' grinnikt zij als zij alles leest.

Het ruimteschip zigzagt snel tussen de vele sterren. Dan staat het stil en begint te landen.

'Gaat het nu allemaal automatisch?' Roel kijkt zuchtend naar het paneel. Aartje en Euras kijken uit een raampje. Buiten loopt de president, hij gebaart naar iedereen dat ze het schip moeten uitladen. Hij is heel nieuwsgierig naar de mens. Onder in het ruimteschip gaat een luik open. 'Is dat nou een mens?' Hoofdschuddend kijkt hij naar Bokkie tor die angstig in een kooitje zit. 'Jij gaat mee naar mijn dierentuin,' lacht hij: 'wat zijn mensen verschrikkelijk klein en lelijk.' Bokkie kijkt zuur: 'ik ben geen mens, ik ben een boktor. Puh, ik ben juist heel mooi!'

‘Onzin jij bent afschuwelijk, maar mooi genoeg voor mijn dierentuin.’ Hij schudt het kooitje waardoor Bokkie van de ene naar de andere kant glijd. De president loopt met het kooitje weg. Opeens suist de president omhoog. Roel heeft hem opgetild. ‘Hier met die tor,’ zegt hij. Hij grijpt het kooitje uit de president zijn handen en stopt het in zijn broekzak. Dan komen Karin, Aartje, Euras, Miauw en de andere politieman uit het ruimteschip. Alle muizen deinzen opzij. De president bungelt ondersteboven aan zijn staart hoog boven de grond. Roel houdt hem goed vast. ‘Vertel op, waar is die dierentuin?’ De president legt uit waar de dierentuin is. Met grote stappen loopt Roel erheen. De anderen rennen achter hem aan.

Als zij in de dierentuin zijn zien zij verschillende wezens van andere planeten. Bij iedere kooi hangt een bordje waar zij vandaan gekomen zijn. Aartje roept: ‘Roel, jij moet eerst die kat daar bevrijden.’ Hij holt samen met Miauw snel naar de kat. Roel en de anderen gaan daarna direct de andere wezens bevrijden. De grijze kat is dolblij als hij Aartje ziet. ‘Waar is jouw vriend die aardige mus?’ vraagt hij. ‘Thuis, ik heb Miauw meegenomen en ook lekker eten.’ ‘Eerst proeven dan mag je uit jouw kooi,’ plaagt Aartje. De kat smult van het lekkere eten. Ondertussen kijkt hij naar Aartje en naar Miauw die samen fluisteren. Als hij genoeg gegeten heeft loopt hij op hen af. ‘Word ik zo teruggebracht naar mijn wereld?’ vraagt hij. Miauw geeft antwoord: ‘natuurlijk, iedereen hier. Alle wezens gaan het ruimteschip in. Wij moeten opschieten voor die muizen echt kwaad worden.’

'Wat leuk dat er elders in ons heelal ook katten wonen,' glimlacht de grijze kat en knipoogt naar Miauw. Hij wijst naar zijn ketting: ik ben de kattenkeizer van Katze een mooie wereld hier dichtbij. Ik ben jullie eeuwig dankbaar. Miauw kijkt verlegen.

'Kom laten wij naar het ruimteschip hollen, kom Aartje klim op mijn rug.

Ruim een uur later is iedereen in het ruimteschip. Alle muizen staan op een afstand te kijken, zij durven niets te ondernemen tegen die grote reuzen. De president zit ook in het ruimteschip, hij moet straks op iedere wereld zijn excuses maken. Roel heeft het bovenste groene ronde knopje ingedrukt. Pijsnel zoekt het ruimteschip zijn koers naar een planeet. Uit voorzorg blijft het ruimteschip in de lucht zweven en wordt alleen de hangbak met een paar wezens naar beneden gelaten. De muizenpresident is ook in de hangbak. Beneden roept hij wel duizend maal: 'sorry ik zal het nooit meer doen.' Dan komt hij met de hangbak weer in het ruimteschip. 'Ik wil niet meer naar beneden,' gilt hij: 'ik ben bang voor die monsters overal vandaan.' 'Monsters?' roepen de wezens.

De volgende planeet die aangedaan wordt is Katze. 'Zou jij met mij mee naar beneden willen gaan, Miauw? Ik wil jou zo graag laten zien. Ik wil jou ook laten zien Aartje, jij bent mijn redder. Jij bent een held.' Aartje krijgt de ketting van de Keizer. 'Mogen de mensen dan ook mee?' vraagt Aartje: 'zij hebben het meeste werk gedaan.' Dat vindt de Keizer van Katze goed. Iedereen gaat mee in de hangbak alleen Roel blijft achter. Hij bestuurt het ruimteschip en de hangbak.

Alle katten van Katze zijn blij dat hun Keizer terug



is. Zij zingen een mooi lied voor de redders van hun Keizer en bekijken Miauw van alle kanten. Karin en haar vriend, Euras en Miauw gaan het ruimteschip weer in. Als alle wezens naar hun wereld terug zijn gebracht, drukt Roel het blauwe ronde knopje in waarop Eurde staat. Het ruimteschip zoekt tussen grote stenen die

zomaar in de ruimte zweven.

Karin ziet onze blauwe Aarde door het raam, zij roept blij: 'hoi we zijn weer thuis!'

Heel snel stopt het ruimteschip en hangt stil boven de Aarde, langzaam begint het te dalen.

Als het ruimteschip door het wolkendek komt zijn de wolken licht groen en roze gekleurd. Dan blijft het ruimteschip boven de basisschool hangen.

Roel grijpt met één hand de president van de muizenplaneet vast.

Die hangt weer ondersteboven aan zijn staart.

'Kom nooit meer naar deze blauwe planeet, jullie weten wat wij met tamme muizen doen.'

'Nee, nee,' gilt de president: 'ik wil niet in een kooitje!'

Roel zet hem neer bij het knoppen paneel.

## HOOFDSTUK 6 VAARWEL MUIZENPRESIDENT!

'Jij gaat nu de hangbak besturen. Daarna moet je snel terug naar jouw eigen planeet. Denk er wel om dat jullie geen wezens meer gaan verzamelen. Anders... komen wij naar jouw planeet,' dreigt Roel. De president is bang. Hij wil niet eens terug komen en hij wil ook geen wezens meer verzamelen.

Roel, Karin en hun vriend, Euras en Miauw en Aartje stappen in de hangbak. Het ding zoekt naar beneden. Iedereen stapt uit, dan wordt het opgehaald.

Nog even hangt het ruimteschip boven de speelplaats, dan is het opeens verdwenen. 'Vaarwel muizenpresident,' piept Aartje blij.

Opeens maakt zijn blijheid plaats voor verdriet. 'O nee, wij hebben Bokkie vergeten!' Hij begint hartverscheurend te huilen. Roel heeft een zakdoek in zijn broekzak en wil Aartjes traantjes wegvegen. Als hij zijn hand in zijn broekzak stopt voelt hij het pietepouterige kleine kooitje. Hij haalt het tevoorschijn.

'Nou dat wordt tijd, ik had het hartstikke benauwd,' moppert Bokkie tor.

'Sorry, ik heb jou totaal v, v, vergeten,' hakkelt Roel. Aartje lacht weer. Bokkie wordt snel uit het kooitje gelaten. Hij kijkt boos in het rond en schreeuwt: 'brengt iemand mij nog even naar het groenperkje of is dat teveel gevraagd?'

'Spring maar op mijn rug,' zegt Miauw: 'ik breng je wel.' Aartje klimt op de rug van Euras. 'Lopen Euras, wij gaan naar de dierenwinkel.'

De volgende dag valt er een krant door de brievenbus. Op de voorpagina staat een grote foto van het ruimteschip.

Eronder staat:

Veel mensen zagen gisteren dit vreemde vliegtuig boven de stad hangen. Onze luchtmacht heeft het niet kunnen onderscheppen.

'Hi, hi,' lacht Aartje: 'het was niet eens een vliegtuig, het was een heel snel ruimteschip. Zo'n ruimteschip bestaat hier niet eens.' Karin leest het ook. Wie zou haar geloven als zij zou vertellen over haar ruimtereis? Roel is op zijn werk, ook hij vertelt niets over het ruimteschip.

EINDE

